

עין משפט
גר מצוה

א. מ"י פ"ה תולדות
ממנו וממנו ב"י פ"ה

לעזי רש"י

קייזער [קייזער]. סירה
קטנה.
פירק'ש [פירק'ש].
קלשנים.
נידקל'א, חישוק.

שיטה מקובצת

(חידושי רגמ"ה)

[illegible][illegible]

ההנהגה רצויה על השלחן
הסניף מעמיד את הלחם
שלא יפזר. (עכ"ל הרגמיה)
של נמחק: (ס) מניין של זהב
מילים: (יא) מיעגל שאין: (יג) י

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

במין חיבה פיוציה. דשולמן רחבו חמשה לרבי יהודה (לחקן דף 15.)
וששה לרבי מאיר ולחם ארבו עשרה ורחבו חמשה ונחמין
וארבו כנגד רחבו של שולמן וקופל לרבי יהודה טפחיים ומחלה מכאן
וטפחיים ומחלה מכאן ולרבי מאיר טפחיים מכאן וטפחיים מכאן נמלה

וְהָיָה כִּמְיוֹן חֲמִיּוֹת פְּרָדָה ב' דְּפוּת וְ
 נִגְדָה וְשׁוֹלֵי חֲמִיּוֹת וּפְרָדָה מִלְּמַעְלָה
 כִּמְיוֹן סָפִיָּה רֻקְדָה וְאִין שׁוֹלִים
 לִמְלַחֵלָה מִלְּמַעְלָה רַחֲבָה וּמִלְּמַעְלָה לָּלָה
 וְהוֹלֵכֵת עַד כִּלְכָּשָׁה וְשִׁי רִאשִׁיָּה חֲדָיָה
 וְהוֹלֵכִין וְגִבּוֹחִין מִלְּמַעְלָה וְאִין נִגְעִין
 בְּמִיּוֹת כִּי פ' בְּקוֹטְרֵת וּמוֹחֵן פִּירוֹשׁ
 נִדְרָשָׁה דְּפִתּוּחַ הַלֵּחַס ^א מִלְּמַעְלָה וְשִׁי
 דְּרָשִׁין חֲדָיָה כְּפִיָּה הַמְדָה נִדְרָשָׁה
 וְנִסְכּוּפֵי כִּי לָרוֹחַ מֵהֵרָה כִּי הַלֵּחַס ד'
 נִדְרָשָׁה ^א וְנִסְכּוּפֵי (שֶׁל חֵד) דֵּל אֹרֶךְ
 שְׁטוֹלֵת וְהִכִּי פִּירִיךְ לִמְחַן דְּלִמְרָה מִיּוֹן
 סָפִיָּה רֻקְדָה וְאִין יִכִּי קִיֵּס הֵלָּה
 וְרָשָׁין חֲדָיָה וְאִין יִכִּי לִשִּׁי שֶׁסֶּ אֵלֶּס
 קִיָּה אֲחֵר בְּחִמְלָעִיּוֹ וְאֵע"פ שֶׁזִּי
 ד' סָפִיָּה שֶׁל וְהִכִּי מִסְּחָלִין נִדְרָשָׁה
 מִדִּי לִקְבֵּל רִאשִׁי קִיֵּס מ"מ עֵינִין יִסְחָה
 לֵחַס מִלֵּחַס חֻק בְּחִמְלָעִי שֶׁלֵּא תִקְטְרוּ
 מִמְּדֵד הַשָּׁחַס וְהִכִּי שִׁירִי בְּקוֹטְרֵת
 וְרוֹחוֹ מִכֵּה ^ו הֵס הַיִּחְדוּחִין
 וְנִסְכּוּפֵי שֶׁל אֹרֶךְ
 שְׁטוֹלֵת וְלֵד רֻחָן שֶׁזִּי דוּפִיֵּי הַלֵּחַס
 מִמְּחִירִין וּמוֹחֲבִין עֵינִין וְהִכִּי שְׁטוֹפִין לֵד
 דְּרָשָׁה וְלִקֵּךְ מִפְּשֵׁי לִקְחֵן דְּסָפִיָּה עֵינִין
 לְהוֹ מִיּוֹעֵל אֲבָל גִּבּוֹהַּ הַלֵּחַס ^א מִלְּמַעְלָה
 אֵלֶּה הִיָּה הוֹךְ וּמוֹגֵיִה בְּשִׁיפּוֹת מִכָּאן
 וּמִכָּאן עַד שֶׁהִיָּה הוֹךְ וּמוֹחֲבִי עַד
 ה' טַפְחִים וְהֵס הַשׁוֹלִים הַמְּמַלְחִים
 שֶׁבִּלְשׁוֹן שֶׁל שׁוֹלֵם ^א וְאֲחֵר רֹפֵא וְכִמְיוֹן

ומכאן כמו דופן וקוף לר' יהודה טפחים ומחלה ולר' מאיר טפחים
 *זה אכל מה שפי' בקונטרס ושי' ראשיה חדין והולכין
 וגבויין למעלה ואין נוגעין במים אם רוצה לומר ענין
 הספינות שלטו שראשו וסופו משופע והולך ואינו נוגע
 במים נמצא דבר ממדרי ליה ללחם על השולחן לא יתיב
 עליהם אקים המומחה בראש הלחם שמתחין ובסופו
 בלג יתיב אלא אקנה אלמנע בלחודיה ויש מפרשים דהיינו הא דפריך
 אלא אלא למאן דאמר כמין ספינה רוקדת קנים היכי הוה יתיב כלומר היאך
 היה יושב הלחם על הקנים פירוש היכי הוה יתיב קנים ^(ג) מתשפתו שיב
 הלחם עליהם ומשי' מורשא עבד להו שהיה מדיצין בלג בצולי הלחם
 שמתחין בחודי הלחם כדי שישטן על הקנים וידין הלשון משמע כן
 כלל לפיכך נראה שהלחם בראשו ובסופו שלפני אורח השולחן אין
 הולך ומשפע כלל אלא וקוף וא"ם למאן דאמר כמין ספינה רוקדת
 היכי מופרשא ממני' דלחם הפנים ארבע עשר ורומח חמשה וקופל
 ספינה טפחים ומחלה ומחלה מכאן טפחים ומחלה ומחלה ולרבי מאיר
 טפחים לרבי דלמטה לא הולך עד כלאשע היכי מן נמצא אלא
 ממלא רחבו של שולחן הא חסר ליה מה ששוליו הולכין וגבויין ממלמטיהו
 ומכאן ומכאן כדי שפעת ליה קממלא ליה ומו לא וי' משפעת ליה חסר
 ליה פורחא ושנא ההוא פורחא לא חשיב ועוד קשה הא דאמר רבי
 יוחנן (לקמן ד' ז.) דלרבי האומר טפחים ומחלה קופל נמצא שולחן מקדש
 לר' טפחים למעלה לא גבוי טפי לרבי יוחנן גופיה קיין דלרבי כמין
 ספינה רוקדת ואריך לומר לא הו טפח ואולי כמין דלרבי מלא
 טפח לא קחשיב דוחקא הוא שהרי ששה לחמים היו על זה גב זה ואי
 לכל חד חד לא סליק שנות טפח מאי קא פריך למ"ד כמין ספינה
 רוקדת היכי יתיב דאיין הא אין משפיעין השולים אפילו שנות טפח
 נוגעין כל עיקר וא"ם אחתי היא לחם הפנים עובי טפח דאמר
 האומר עובי טפח היא בתוך הקיפול שסובילין טפחים ומחלה לרבי
 דקנישין רחבין חמשה כרסות כלם ומפולין בראשיהן ^(ד) דאמר
 גלפיה זה היו הפולין זה למעלה מזה לר' יהודה טפחים ומחלה ולר'
 שמוע' רחבין הפריצין כדמת עובי הקנה ותימה דבממני' מן (ג)
 שמוע' כהן אלא הלחם וכן קתני לקמן בברייתא שבה סומכין את
 עובי הסמדה אלא ללחם החתחתו המונע על סמרה של שולחן ובתוספתא
 ההתחתונה דווקא ולא אפשר להיות כלל למאן דאמר כמין ספינה

ה. (ב) אולי ל"ל והיו כמסופין כדי שיגעו ללחם ועשירין כמין צירקלא ואלוהו פיגול קלא וכו'.

כמין חיבה פרזא. שניטל ביסיה ושתי דופנותיה זו כנגד זו כך הלחם היו לו ב' דפנות ושוליים רחבים מה: כמין מפנים רוקדת. א' קווי"ש ואין לה שוליים אלא מלמעלה רחבה ומלמטה כלה והולכת עד כאצבע כזה וב' ראשיה חדין והולכין

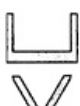
ויגבוהו למעלה ואין
 ולהכי קרי לה רוקדת שמה
 מהר: כינו דפיכי בויכ
 בןמן להם הפעולין כדעת
 על המהרשת לנזוח
 והשוליים רחבים היו ויהי
 עליהם יפה: אלא למאן
 ספינה רוקדת היא יפיה
 אין לו שוליים: מקום הדי
 בעובי אחד הדפנות היה
 בית מושב: בשלמה למי
 פרוצה. ב' היו הדפנות:
 קנים רדקמי מתחילין ויגבוהו
 שם שהיה עומן ג' קנים
 הלחם ב' ההלחם פ' והלחם
 קנה על דופן זה ודלף והלחם
 על דופן זה ודלף והלחם
 לחם חזר עד שהם שם שם
 ומגדילין הקנים בין ח
 כדי שלא יתפסו: אלא
 כספינה רוקדת כיני יפיה
 רחש חדים ואין יפיה יפיה
 קנה אחד בחלמיתו:
 לבו. אלא ההלחם מתקן ו
 מעט בלל לקבל חל חל
 למאן דאמר כמין יפיה
 הדפנות וקצוות שבו

סניפין לחם דקתני מחתי
 סניפין ה' היו שם מפוצלין בראשיתן שנים למדד זה וז'
 שהלחם ה' מונח ארצו לרחובו של שולחן וקופל למעלה מ'
 שארץ הלחם יתר על רוחב הפולחן וכן ידוע דלחם הלחם
 כמין חיבה פרושה ה' ככול שהדפנות וקופות נשזה: היינו
 סניפין שקורין פירק"ש העומדים בקרקע ה' ארוכות וגבו'
 העליון סומכין הלחם שלא יסבדו דופיטתיו והלכך מפול'
 פיליין הרבה מה שהפיל הקנים שעל כל לחם
 ולחם מונחין ה' על אותם פיליין: אלא לחם לחם דאמר
 כמין פפינה רוקדם. עשוין הדפנות נשיפוע היכי
 סמך סניפין לחם והלא אין הסניפין נוגעין אלא
 מעט בראשו של לחם ה' ואין יכול למקדן שאלו
 דופיטתיו של יסבדו דעליון חוטטו ה' אף

המשיפין עומדין וקופין חלה שבאים כתי מעגל שקרין
והזוהי עיגול חמה שיפועו של לחם וקומק אח כל הלחם
ורחם הספיץ סוקר לרחש הלחם. מיעגל זיקרליא
כדקריקין חוהי המעגל על שם עוגה (תשעה דף יט.)
סיינו דבעינין משיפין. שאר צלי רחבס ואזוי
יושב יב: אב ויקרא דלחם. שזה מונח על חם מכבדו:
חלה. שבר כמו חילח חילחי (חולין דף ג:) משיפין

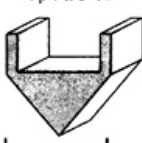
על צי שלחן מוזהב. ודעגיל נהר דלחמין: אנה נמך
 כמין סיבה פרוזה. והיו הדפנות שוות חקופות חו לא מלו
 על השלחן: הלחם מעמיד את הכסנין. ששיפועו של לחם מוין
 של סניף י"א דלחמך דעגיל מיעגל והסניף מעמיד הלחם

ל דאליין די משמח ליה דלא יחי' צוין' שפיר דענין
בפסחים דפרק כל שעה (דף נ"ה) ומא' שולחן מקדש
היה או שפחים רבני מאיר: **דסמכ' ז"ה** סניפין
בקיטורין שראשי הקנים של לחם ולחם מווינין
מאיר שפחים במדת גבולו של לחם ואפשר דאוקי' פלי
דף נ"ו: ד' סניפין של וזב' היו שם מופלגין בראשי
לחם ואין מויר בשום מקום כלל נחית ראשי הקנים
(י"א) נמי מנה ד' סניפין היו שם שכן קווינין את הלחם
ת"ל: כמו נפל חילחי חילחי דפרק אלו טרפות ו

[illegible]

סניפין

(ד) ז"ל פטונו, (ו) ז"ל לחשבה
ויהי ה"יך עד לחשבה, (ז) וחד
בפסיו לחד אורז כ"י, ז"יך.
(ח) משאן של לחם חוק, ז"יך.
(ט) מחלונות היה הולך, ז"יך.
(י) ג"א וחל"כ כפל ודי, ז"יך.
(כ) צ"ר זה לכאורה אינו חזק.
ואולי יש לחדר כד:

ה' טפחים

(ג) כחשפטן. ז"ק, (ס) דלחריץ
לקמן סי' בקומרת דהייט
פראש. ז"ב.

רבינו גרשום

במין חיבה פורצה. ששיל
הקיר העליון ושתי קירות
דחבה בעץ זה כך לחם
החטים מקפלים אותו
למלמלה בראשו מיכן
ומיכן: מפניה דורות, שהיא
חדה מלמטה וראשה
משופע: עולין למעלה
ויבאמץ: נמוכה: בשלמא
למדי כמין חיבה פורצה
היונה דהו יחבי שחוק על
החלם שחוק שחוק שחוק על

[illegible][illegible]